

og faglige dygtighed, som man med rimelighed kan forlange af en professionel erhvervsdrivende. Der vil således være tale om en skærpet culpabedømmelse.

Justitsministeriet har overvejet, om der også i relation til mellemhandlerens hæftelsesansvar burde indføres omvendt bevisbyrde, således at mellemhandleren for at undgå sit hæftelsesansvar skulle bevise, at producenten ikke har handlet culpøst. Det er imidlertid Justitsministeriets opfattelse, at en sådan regel ville rejse spørgsmål i forhold til EF-Domstolens dom, navnlig under hensyn til, at mellemhandleren i givet fald skulle bære bevisbyrden for en anden persons (producentens) forhold.

Udgangspunktet med forslaget er således, at skadelidte – ud over at skulle påvise, at der foreligger en skade, en defekt og årsagsforbindelse mellem skaden og defekten – vil skulle godtgøre, at skaden skyldes producentens fejl eller forsømmelse. Der vil imidlertid i praksis forekomme sager, hvor dansk rets almindelige bevisregler fører til, at beviskravene er lempelege. Dette vil eksempelvis være tilfældet, hvor defekten består i en fabriktionsfejl.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 3 (forslag til produktansvarslovens § 10 a).

4.4. Som nævnt under punkt 2.5 ovenfor angår den gældende § 10 ikke kun det direktivbestemte produktansvar, men også produktansvar efter dansk rets almindelige regler, herunder produktansvar ved erhvervstingskader. Med forslaget til en ny affattelse af § 10 foreslås det, at bestemmelsen fra lovens ikrafttræden kun angår personskade, tab af forsørger og forbrugertingskade i overensstemmelse med afgrænsningen af disse skadestyper i produktansvarslovens § 2. Denne indskrænkning af anvendelsesområdet for § 10 foreslås af lovtekniske grunde, da § 10 herved får samme anvendelsesområde som de forudgående bestemmelser i loven. Da den gældende § 10 er en lovfæstelse af, hvad der for mellemhandleren ved lovens gennemførelse blev antaget at følge af gældende ret, vil mellemhandleren ved erhvervstingskader som hidtil hæfte i ethvert tilfælde, hvor producenten kan drages til ansvar. Dette mellemhandleransvar vil fra den foreslåede lovs ikrafttræden dog ikke følge af § 10, men af dansk rets almindelige regler om erstatning i eller uden for kontrakt, jf. produktansvarslovens § 13. Den foreslåede indskrænkning af anvendelsesområdet for § 10 bevirker således ingen realitetsændring.

4.5. De foreslåede bestemmelser om mellemhandlerens erstatningsansvar, herunder særligt lovfæstelsen af mellemhandlerens selvstændige ansvar ved den foreslåede § 10, kan rejse spørgsmålet, om de i pro-

duktansvarslovens § 8 nævnte 4.000 kr. også skal fradrages erstatning i henhold til de foreslåede §§ 10 og 10 a. Det foreslås, at § 8, stk. 1, ændres, så det præciseres, at der som hidtil alene skal ske fradrag i erstatning, som producenten skal betale i henhold til produktansvarslovens § 6, stk. 1, dvs. i den erstatning, der hviler på producentens objektive ansvar.

Det bemærkes i den forbindelse, at § 8, stk. 1, er en gennemførelse af et krav om fradrag, der stilles i produktansvarsdirektivets artikel 9, litra b. Mellemhandleransvaret beskrevet i de foreslåede §§ 10 og 10 a falder uden for direktivets anvendelsesområde, og der er således ikke et direktivbestemt krav om fradrag i relation til disse bestemmelser.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 1 (forslag til produktansvarslovens § 8, stk. 1).

5. Overvejelser om yderligere lovgivningstiltag

Justitsministeriet vil tage initiativ til drøftelser med berørte organisationer m.v. om behovet for yderligere lovgivningstiltag til beskyttelse af forbrugerne i relation til produktskader. Det vil særligt blive drøftet, om det vil være hensigtsmæssigt at udvide sælgeres køberetlige ansvar for defekte produkter.

Det bemærkes i den forbindelse, at EF-Domstolen i sag C-402/03, Skov Æg, og i flere tidligere domme har udtalt, at produktansvarsdirektivet ikke udelukker anvendelsen af en ordning vedrørende ansvar i kontraktforhold, der hviler på regler om garanti vedrørende skjulte mangler.

6. Lovforslagets økonomiske og administrative konsekvenser m.v.

Lovforslaget har ikke økonomiske eller administrative konsekvenser for det offentlige.

Ophævelsen af mellemhandlerens objektive hæftelsesansvar for så vidt angår det direktivbestemte produktansvar i produktansvarslovens § 10 indebærer i visse tilfælde, at den umiddelbare erstatningsforpligtelse over for forbrugeren forskydes fra mellemhandleren til producenten, men indebærer samlet set ikke en ændring af erhvervslivets forpligtelse til at yde erstatning for skade forårsaget af et defekt produkt.

Lovforslaget må antages at kunne have visse begrænsede økonomiske og administrative konsekvenser for forsikringssselskaber i forbindelse med administrationen af produktansvarsforsikringer for mellemhandlere, men forslaget skønnes ikke at medføre økonomiske eller administrative konsekvenser for erhvervslivet af betydning.

Forslaget har været sendt til Erhvervs- og Selskabsstyrelsens Center for Kvalitet i ErhvervsRegulering